

pravidla k nařízení č. 1408/71, změněné a aktualizované nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládány v tom smyslu, že nárok na dávky z titulu právních předpisů členského státu, ve kterém jeden z rodičů bydlí s dětmi, v jejichž prospěch jsou takové dávky vypláceny, jenž není podmíněn pojištěním, zaměstnáním nebo samostatnou výdělečnou činností, nemůže být zčásti pozastaven v takové situaci, jako je situace v původním řízení, v níž by bývalý manžel, druhý rodič dotyčných dětí, v zásadě měl nárok na rodinné dávky z titulu právních předpisů státu, ve kterém vykonává zaměstnání, buď pouze podle právních předpisů tohoto státu, nebo na základě článku 73 uvedeného nařízení č. 1408/71, ale ve skutečnosti takové dávky nepobírá z důvodu, že o ně nepožádal.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 90, 18.4.2009.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Hamburg — Německo) — Gisela Rosenblatt v. Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH**

(Věc C-45/09) (<sup>1</sup>)

**(„Směrnice 2000/78/ES — Diskriminace na základě věku — Skončení pracovního poměru z důvodu dosažení důchodového věku“)**

(2010/C 346/14)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Arbeitsgericht Hamburg

**Účastnice původního řízení**

Žalobkyně: Gisela Rosenblatt

Žalovaná: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

**Předmět věci**

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Arbeitsgericht Hamburg (Německo) — Výklad článku 1 a čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79) — Zákaz diskriminace na základě věku — Ustanovení kolektivní smlouvy, jenž bylo prohlášeno za všeobecně závazné, které stanoví ukončení pracovního poměru k okamžiku, kdy zaměstnanec dosáhl šedesátého pátého roku života, nezávisle na hospodářské, sociální a demografické situaci a nezávisle na konkrétní situaci na trhu práce.

**Výrok**

- 1) Článek 6 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je § 10 bod 5 obecného zákona o rovném zacházení (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), podle něhož jsou doložky o automatickém skončení pracovního poměru z důvodu, že zaměstnanec dosáhl důchodového věku, považovány za platné, pokud je jednak uvedené ustanovení objektivně a rozumně odůvodněno legitimním cílem politiky zaměstnanosti a trhu práce a jednak jsou prostředky k dosažení tohoto cíle přiměřené a nezbytné. Provedení tohoto povolení prostřednictvím kolektivní smlouvy není samo o sobě vyňato ze soudního přezkumu, ale v souladu s požadavky čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice musí rovněž sledovat legitimní cíl a být přiměřené a nezbytné.
- 2) Článek 6 odst. 1 směrnice 2000/78 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému opatření, jako je doložka o automatickém skončení pracovního poměru zaměstnanců, kteří dosáhli důchodového věku stanoveného na 65 let, upravená v § 19 bodu 8 obecně závazné kolektivní smlouvy pro osoby zaměstnané v oblasti úklidu budov (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).
- 3) Články 1 a 2 směrnice 2000/78 musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát prohlásil kolektivní smlouvu, jako je kolektivní smlouva dotčená v původním řízení, za obecně závaznou, za předpokladu, že takováto smlouva nezabývá pracovníky spadající do její působnosti ochrany před diskriminací na základě věku, kterou jim tato ustanovení poskytují.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. října 2010 — Evropská komise v. Polská republika**

(Věc C-49/09) (<sup>1</sup>)

**(„Nesplnění povinnosti státem — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Následné přistoupení členských států — Přečasná ustanovení — Časová působnost — Uplatňování snížené sazby — Kojenecké ošacení, oděvní doplňky a dětská obuv“)**

(2010/C 346/15)

Jednací jazyk: polština

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a K. Herrmann, zmocněnci)

*Žalovaná:* Polská republika (zástupci: M. Szpunar, M. Dowiegiewicz, M. Jarosz a A. Rutkowska, zmocněnci)

*Odpůrce:* Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

### Předmět věci

Nesplnění povinností státem — Porušení článku 98 ve spojení s přílohou III směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Uplatňování snížené sazby daně z přidané hodnoty na kojenecké ošacení, oděvní doplňky a dětskou obuv

### Výrok

1) *Polská republika tím, že uplatňovala sníženou sazbu daně z přidané hodnoty ve výši 7 % na dodání, dovoz a pořízení kojeneckého ošacení a oděvních doplňků, jakož i dětské obuvi uvnitř Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 98 ve spojení s přílohou III směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.*

2) *Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Německo) — Landkreis Bad Dürkheim v. Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion**

(Věc C-61/09) (<sup>1</sup>)

*(„Společná zemědělská politika — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Režim jednotné platby — Společná pravidla pro režimy přímých podpor — Pojem „hektar, na který lze poskytnout podporu“ — Nezemědělská činnost — Podmínky pro přiřazení zemědělské plochy k podniku“)*

(2010/C 346/16)

Jednací jazyk: němčina

### Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

### Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Landkreis Bad Dürkheim

### Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Výklad čl. 44 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269, a oprava v Úř. věst. 2008, L 238, s. 34) — Výklad pojmů „zemědělská plocha“ a „nezemědělská činnost“ v situaci, ve které má cíl ochrany životního prostředí přednost před cílem zemědělské produkce — Podmínky pro přiřazení zemědělské plochy k podniku

### Výrok

1) Článek 44 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, ve znění nařízení Rady (ES) č. 2013/2006 ze dne 19. prosince 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby k podpoře byla působitlivá půda, která ač se využívá rovněž pro zemědělské účely, slouží především uchování krajiny a ochraně přírody. Skutečnost, že zemědělec podléhá pokynům orgánu ochrany přírody, krom toho nezbavuje činnost, která odpovídá definici obsažené ve čl. 2 písm. c) uvedeného nařízení, její zemědělské povahy.

2) Článek 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003, ve znění nařízení č. 2013/2006, musí být vykládán v tom smyslu, že:

— k tomu, aby byla určitá zemědělská půda považována za součást zemědělcova podniku, není nezbytné, aby s ní tento zemědělec nakládal na základě smlouvy o nájmu zemědělského pozemku nebo jiného druhu nájemní smlouvy téže povahy uzavřené úplatně;

— nebrání tomu, aby za součást zemědělského podniku byla považována půda, která je za účelem konkrétního využívání po omezenou dobu a při dodržování cílů ochrany přírody dána zemědělcem k nakládání bezúplatně pouze za to, že na sebe vezme hrazení příspěvků profesnímu sdružení, za podmínky, že tento zemědělec je s to dotčenou půdu využívat pro své zemědělské činnosti s dostatečnou autonomií po dobu alespoň deseti měsíců, a že